

הפעמון של אטרי

כתבה לילאן גאסק

צייר ווילי פוגני

באיטליה המרכזית שלט פעם מלך חכם וישר. ממלכתו כללה גם את העיר המפורסמת אטרי, נמל ימי חשוב בחוף הים האדריאטי. במשך השנים הים נסוג והעיר מונחת היום רחוק מהחוף. גלי הים לא נוגעים בגבולותיה ולא מתיזים את רסיסי הכסף אל כחול השמיים.

המלך דאג שכל איש, אישה או ילד בממלכתו יוכל לזכות בצדק וביושר, בלי הבדל האם הוא עשיר או עני. מאחר ולא יכול היה לשמוע את כל תושב ותושב בממלכתו, הורה לתלות פעמון בכל עיר שבממלכתו והודיע שכאשר פעמון זה יצלצל, שופט העיר ימהר להגיע לרחבה המרכזית וישפוט בשמו.

התוכנית הזו פעלה נהדר וגם העניים וגם העשירים שמחו עליה. הנוכלים ידעו שמעשיהם ייענשו מהר והיססו לשדוד או לרמות את שכניהם והפעמונים צלצלו רק

לעתים רחוקות, וכך ככל שעברו שנים. בעיר אטרי נשחק במשך השנים חבל של הפעמון והאזרחים קשרו אליו חבילת חציר, שאמורה הייתה לשמש כידידת.

יום קיץ אחד, בשעות מנוחת הצהריים, כשהשמש יקדה ורוב התושבים נחו את מנוחת הצהריים, נשמע פתאום צליל הפעמון. "בוודאי נעשה מעשה נבזה כלשהו" קראו האנשים ורצו לכיכר העיר. אך להפתעתם הכיכר הייתה ריקה

מאדם ולא מצאו כל איש המחפש צדק, אלא רק סוס זקן, צולע וכמעט עיוור, שכל עצמותיו נראו דרך עורו הדק. הסוס ניסה במאמץ רב לתלוש את החציר מחבל הפעמון

ותוך כדי כך הפעמון התחיל לצלצל. השופט שמנוחת הצהריים שלו נפסקה כעס מאוד. "למי שייך הסוס העלוב הזה?" שאל.

"אדוני, הוא שייך לאיש אצולה שגר שם, בארמון שמגדליו נראים על הגבעה" אמר לו אדם זקן אחד תוך קידה עמוקה "בזמנו הסוס נשא את בעליו לקרבות, בין יריות ולוחמה ולא פעם זריזותו הצילה

את הרוכב עליו. אך כשהוא הזקין ונחלש עזבו אותו וגירשו, כי לאציל לא היה יותר צורך בו. היום היצור המסכן הזה מחפש מזון בכל מקום בו הוא יכול להשיג אותו." פניו של השופט החמירו. "הביאו את בעליו

הנה, לפני" אמר וכשהאציל המופתע הופיע בכיכר העיר, הוא חקר אותו בחומרה יתירה. "האם נכון שעזבת את היצור ששירת אותך בנאמנות ונתת לו למות מרעב, כי אינו יכול לשרת אותך? זה עוול גדול. האם אינך מתבייש?"

האציל הוריד את ראשו תוך שתיקה. לא היה לו מה לומר להגנתו, והשופט נזף בו וציווה לחזיר את הסוס לאורותו.

"במשך כל חייו" אמר "תדאג ליצור מסכן זה כפי שמגיע לו, כך שאחרי שרות נאמן הוא יוכל לסיים את חייו בשלום."

ההחלטה הזו נתקבלה בשמחה על ידי אנשי העיר שנאספו בכיכר. "הפעמון של אטרי טוב יותר מפעמונים בערים אחרות" אמרו "כי הוא מקנה צדק לא רק לבני-אדם אלא גם לבעלי חיים במצוקתם.

בקריאות שמחה הובילו את הסוס לאורותו כי ידעו שמעתה הוא לא יסבול ויקבל את הכל הדרוש והמגיע לו.